

O! hvad J laden
Med sorg i grafven,
Hvad kært J haden,
Hvad kært J hafven,
Det är ej borta — men dock ej der,
Det är hos *Honom*, som evigt är!

I honom lefver allt lif, och röres
All kraft, och tänder sig klart allt ljus.
Hans kärlek famnar ock det, som föres
Till andra boningar af hans hus.
Se genom dimman,
Du barnasinne!
När äfven lämman
För dig är inne,
Så kallar fadren. Emellertid
Med trohet verka och tåligt lid!

Dröj, lik Maria, med känslor rena,
Vid Jesu fötter, och hör och bed!
Se upp till korset, som Magdalena,
Der nåden blickar till ångren ned!
Johannes! slut dig
Till vännens hjerta:
Han tager ut dig
Ur tvång och smärta,
Till helig frihet och salig fröjd
Uti sitt himmelska rikes höjd.

Val dem, som redligt det ädla velat,
Det rätta sökt och det milda tänkt!
Som älskat mycket, fastän de felat!
Dem varder mycket ock efterskänt.